

Irti heavyn kliseistä

ACCEPT:

Kuva: Sami Haapavara.

Accept on maksanut oppirahansa ja palannut tauon jälkeen estradeille entistä ehompana.

Varsinkin 80-luvun puo- väisissä saksalaisbändi Accept täytti stadioneja maailmanlaajuisesti — tuolloin ryhmä oli **Scorpions** ohella tunnetuin teuto- nehin edustaja. Acceptin taru oli kuitenkin loppua laulusolisti Udo "Hampurin palosireeni" **Dickschneiderin** lähtöön bändis- tä vuonna 1986 ilmestyneen **Russian Roulette** -albumin jäl- keen. Accept teki tämän jälkeen albumin **Face The Heat** (-89) toisen laulusolistin kanssa, mutta mukana ei ollut enää sitä kipi- nää, kuin Udon aikana.

92 Peter tuli Amerikasta lomai- lemaan ja se olimme ensimmä- mistä kertaa neljään tai viiteen vuoteen kaikki yhdessä...

Peter: — Olen asunut viimei- set 10 vuotta rapakon takana ja soitin **Don Dokkenin** bändissä. Kun sitten tulin lomalle vanhem- pienen luokse Wolf soitti minulle. Hän kertoi olevansa Stefanin studioissa ja kysyi tulisinko kuuntelemaan mitä he olivat saaneet aikaan. Stefan oli sää- tänyt vuosien varrelta kaikki fa- nikirjeet, joissa kyseltiin miksi Accept ei ole enää koossa. Otimme muutaman oluen, luim- me kirjeitä toisillemme ja meil- lä oli oikein hauskaa. Ja sitten Wolf yhtäkkiä heitti ilmaan ide- an Acceptin kasaamisesta.

— Mietin juttua jonkin aika — olin silloin tekemässä Dokkenin kanssa albumia, mutta työ ei oi- kein sujunut; olimme vähäntä- neet levyä kasaan toista vuotta, mutta levy-yhtiö ei vain ollut tyy- tyväinen biiseihin. Niinpä sa- noin lähteväni mukaan.

Mutta missä on toinen kitaris- tinne Jörg Fischer?
Udo: — En halua puuttua asi- an yksityiskohtiin, koska en ha- lua puhua pahaa ihmisistä. Mi- nähän en ollut enää bändissä kun Jörg aikoinaan erosi Accept- tista, mutta olen usko kenenkään meistä ajatelleen, että hänetkin pitäisi kutsua mukaan. Jotain kuitenkin kertoo se, että Wolf soitti kaikki kitarasuudet levyil- lämme **Restless And Wild**ista (-82) lähtien...

Udo oli ongelmia sydämesi kanssa ja Stefanilla on selkivi- ka, minkä vuoksi hänen on nyt pitänyt jättää soittohommat lo- pullisesti...?

Udo naurahtaa hieman vai- vautuneesti. — Minun kohdalla- ni oli kyse yksinkertaisesti yllä- situksesta. Kun julkaisimme **Fa- celess Worldin** vuonna -90 hoi- din kaiken yksin; minun piti hoitaa lauluhommien ohella U.D.O:n managerihommia ja paikin hommia myös levy-yhti- össä — kaiken lisäksi minulla oli menillään vielä kaksi muu- takin projektia. Olen nyt täysin kunnossa, se ei ollut mikään iso juttu.

Peter: — Stefan ei tosiaan- kaan ole valittavasti enää mukan- na. Hänen selkänsä ei kestä- nyt. Hän on alusta lähtien soit- tanut hieman vinossa asennos- sa ja se on aiheuttanut kulumia hänen selkärankaansa. Kesken albumin teon Stefanin lääkäri antoi hänelle ikään kuin viimei- sen varoituksen: jos hän jatkaa soittamista hän voisi halvaan- tu.

tua. Meillä — ja Stefanilla — ei siis ollut vaihtoehtoja.

— Onneksi U.D.O:n rumpali **Stefan Schwartzmann** oli va- paalla. Hän soitti albumin puut- tuvat biisit ja on nyt mukana bändissä.

— Tilanne oli tietysti outo, kun olin soittanut toisen henki- lön kanssa vuosia, mutta ennen kiertuetta harjoitelimme mon- nen viikon ajan päivittäin, joten kyllä se nyt sujuu. Samalla tila- ne on tietysti mielenkiintoinen, koska Stefan S. soittaa tietysti hieman eri tyylillä kuin Stefan K.

Onko Acceptin levyntek- misprosessi muuttunut kymme- nessä vuodessa?

Peter: — Se on suorastaan mullistunut. Äänityslaitteet ovat parantuneet ja pienentyneet digi- taalisuuden myötä; nyt voi ha- lutessaan tehdä levyä kotonaan käymättä kertaakaan studioissa. Aikoinaan upotimme levyttämi- seen uskomattomia summia. Se oli suorastaan käsittämättömän kallista, tiedän bändejä, jotka hajosivat vain siksi, että levyttä- minen vei heidät konkurssiin. Mekin teimme **Eat The Heat**iä (-89) vuoden. Se oli järjetöntä. Nykyään treenamme biisit en- nen levyttämistä niin hyvin, et- tä soittamme albumit sisään melkein livenä.

MITEN suhtaudutte musiik- kintekemiseen tällä hetkellä — onko se hupia vai to- tista työtä?

Peter: — Tällä hetkellä se on hupia. Mutta viimeinen vuosi ennen Acceptin hajoamista oli totista työtä. Siksi bändi luulta- vasti hajosikin. Nykyään kukaan ei ole komentelemassa meitä, saamme tehdä levyt ja keikat siihen tahtiin kuin itse haluam- me. Ja keikkojen jälkeiset bileet- kin jätämme muille. Meillä ei ole enää paineita käyttäytyä sillä tavalla, kuin rocktähtien ole- taan käytettävän.

Siihen viittaa sekini, ettei bändi käytä enää mitään lavakos- tyymia ja nyt koko bändillä on jopa lyhyet hiukset.

Udo: — Hiuksenihan ovat ai- na olleet lyhyet, mutta vaatek- seni on tosiaan muuttanut. En käytä enää armeljan maastopu- kuja, koska en halua tulla yhdis- tetyksi mihinkään uusnatsime- ninkiin, joka on Saksassa aika pinnalla tällä hetkellä. Armeija- kuteeni oli aina tarkoitettu pel- käksi vitsiksi, sillä ei todella- kaan ollut mitään tekemistä mi- litarismin kanssa. Nyt annam- me musiikin puhua.

Peter: — Wolfin hiusmallin ly- henemisen takana on vedon- lyönti. Hän löi hiuksensa vetoa siitä, ettei Accept enää tekisi maailmankiertuetta. No, me teimme ja leikkasimme hänen kutrinsa.

— Omat hiukseni olivat puo- lestaan häirinneet minua jo pi- temmän aikaa ja pidin niitä ko- ko ajan ponihännällä, paitsi silloin kun meitä kuvattiin. Ker- ran sitten istuin kuivona ja kat- soin kun kampaaja leikkasi vai- moni hiuksia. Aloin mieltää mik- si ylipäättään pidän pitkiä hiuk- sia, kun ne kuitenkin ovat koko ajan ponihännällä. En keksinyt mitään järkevää syytä, joten an- noin kampaajalle hieman lisää hommia. Niin yksinkertaista se oli. Kun hiukset katosivat tunsin jotenkin vapautuneeni.

Kymmenen vuotta sitten täl- lainen ei olisi ollut mahdol- lista...

Peter: — Ei todellakaan. Ac- ceptin alkuaikoina ulkoinen imago oli erittäin tärkeä. Muis- tan kiertueemme vuonna 1986, kun meillä oli niin paljon kamaa, että tarvitsimme niitä varten seitsemän rekkaa. Olimme yl- peitä siitä, että olimme viimein päässeet samaan kastiin kuin **AC/DC** ja muut "suuret". Nyt ym- mämmme sen, että suuret ka- mat ja pitkät hiukset eivät saa meitä soittamaan paremmin. Mutta silloin se oli meille tärke- ää ja vaikutti osaltaan siihen, millaisia olemme nykyään.

TEKSTI: ZEUS MATTILA

Udo perusti omaa etunime- ään kantavan kokoonpanon ja Acceptin muut jäsenet hajaan- tuivat tahollleen. Kunnnes sitten viime vuonna ilmestyi yllyttäen uusi Accept-albumi, **Objection Overruled**. Ja mukana oli vielä- pä liiki alkuperäinen kokoonpa- no — Udon lisäksi basisti **Peter Baltes**, kitaristi **Wolf Hoffmann** ja rumpali **Stefan Kaufmann**. Vain toinen kitaristi **Jörg Fischer** oli poissa.

Tänä vuonna "uudelta" Acce- ptilta ilmestyi toinen pitkäsoitto, **Death Row**, jolla bändi oli muut- tanut soitinta entistä ajankoh- taisemmaksi unohtamatta kui- tenkaan ajoittaisia boogiepoh- jaisia purkauksiaan. **Death Row** on läpeensä tanakkaa tavaraa ja se antoi aiheen käydä jutut- tamassa miekkosia näiden kä- vässä Suomessa.

MERKITTÄVIN ero Ob- jection Overruledin ja tämän uuden le- vyn välillä on siinä, että otteen- ne on nyt modernimpi. Erin-omainen esimerkki on levyn ni- mibiisi **Death Row**.

Peter: — Tämä on ensimmäi- nen albumimme, jolla olemme hyväksyneet sen toisikään et- tä meillä on vain yksi kitaristi. Tähän asti olemme tehneet kappaleemme ikäänkuin kahdelle kitaralle, ja vaikka meillä uude- leen kokoonnuimme ei ollut kahta kitaristia teimme silti van- hasta tottumuksesta kappaleita samaan malliin.

— Mutta nyt päätimme tehdä toisin; huomasimme kuinka hy- vä keikoilla oli soittaa, kun mu- kana oli vain yksi kitaristi — kai- kille on enemmän tilaa. Ja kun aloimme tehdä kappaleita tätä pohjalta tuli mukaan uusia jut- tuja, joita emme olleet ennen harrastaneet.

— Toinen syy muutokseen oli se, että kun nyt lähestymme vuotta 2000, meidän tulee hie- man laajentaa ilmaisuaitei- koamme. Emme halunneet jat- kaa saman kaavan toistamista, emme halunneet tehdä **Balls To The Walls** -biisiä uudelleen ja uudelleen.

Mutta eikö se, että kitaristeja on vain yksi, tarkoita sitä että Peterillä on enemmän hommia.

Peter: — Kyllä, mutta minä pi- dän siitä! Ennenhän olin vain ta- karivin muusikko, mutta nyt mi- nulla on käytössä oma lapan- puoliskoni! naurahtaa Peter.

EIKÖ Accept ole nyt joukko salraita miehiä; sinulla

SUOMI — LUKULEHTI PALJON LUKEVILLE

1/94: Nuoruusmaalaisuus: Isän- maan uudet vaaleet • SDP:n rooli Ahlisaaren Suomessa • Pekka Sauri & 1980-luvun muutostekijät • Sankarikuvaaja Scharmanoff • Markiisi de Saden moraalifilosofia • ym. 88 BS sivua!

2/94: Älymystön henkinen tila ja tulevaisuus • Pablo Picasso — vuosiatamme kuva • Esa Kirkkopellon poliittinen teatteri • Susanne Gottbergin hetket ja muisti- kuvat • Joel Melasniemen paluu • ym. 104 BS sivua!

3/94: Seksin pakkopaita ja ihmis- suhteiden kahteet • Taiteen ih- miskuva, viihteen naisuhrit • Janita ja filosofit kaakaolla • Eero Tarasti Suomen semiootikassa • Muistikirjoitus Aki Kaurismäelle • ym. 116 BS sivua!

4/94: ILMESTYY JOULUKSI. • KAN- SANKIRKKO RISTIPAINESSA • MESSIANISMIN AAVE & FUNDAMENTALISMIN VARJOT • JACQUES DELORSIN PERINTÖ • JEAN GENET: VARAS VAILLA VERTAA • DON HUONOJEN HYVÄ VUOSI

Nro 4/94 sisältyy ohei- sella kortilla tehtyihin vuoden 1995 tilauksiin. Tietysti myös LAHJA- TILAUKSIIN.

Irtonumerot 25 mk: Akateemisesta kirjakaupasta, kirjakahviloista ja Suo- malaisista kirjakaupoista.

TILAA **SUOMI** -LEHDEN

Vuosikerran: 4 seuraavaa nroa hintaan 95,—
 Kestotilaus: 4 seuraavaa nroa hintaan 90,—

Nimi

Osoite

.....Puh.

Tämä on lahjatilaus — maksumies yllä.

Lahjan saaja

Osoite

.....Puh.

Tilaukset puhelimitse
 90-642 200 klo 9—16,
 fax 90-642 202.

KIRJE

SUOMI- lehti maksaa postimaksun

SUOMI -lehti
 PL 734 / HKI 10

VASTAUSLÄHETYS
 SOPIMUS 00100/2033

00003 HELSINKI